

Evaluering av emnet TBAFOR I/II

Din vurdering av gjennomføringen av undervisningen:

- Hvordan har den praktiske gjennomføring vært?

Emnet har bestått av noen forelesninger, kliniske oppgaver som for eksempel opptak av rgt bilder. Salivatester og Fluor pensling. I tillegg har vi rollespill der alle får en reell «problemsituasjon» i stolen som de skal kunne håndtere. Først alene og så ved hjelp av faglig veiledning, samt fremføringsøvelser av ulike temaer.

- Hva har blitt gitt av studieinformasjon og dokumentasjon?

Studieinformasjon skjer via MittUib. I tillegg har vi egne timeplanslenker for studentene, da vi opplever dårlig oppdatering gjennom MittUib sine timeplaners lenker.

Vi har også fremdriftsplan for emnet med datoer, forelesningsrom, tidspunkter og praktisk informasjon. Praktiske informasjon om de ulike oppgavene, gis også i forkant av økten.

- Hvilken tilgang til relevant litteratur har studentene hatt?

Kompendiet og forelesningsnotater

Din vurdering av rammevilkårene:

- Hvordan har lokaler og undervisningsutstyr fungert?

Ingen endringer, trangt om plassen da hvert år får vi flere studenter.

Ofte problemer med digitale undervisningsutstyr

Mange ansatte har ikke teknisk kompetanse ved bruk av PC på de ulike forelesningssaler. Hjelp med dette skjer ofte via telefon, hvor man ofte får beskjed om bytting av rom. Kan forårsake stress på foreleser og studenter.

- Andre forhold

Dine kommentarer til studentenes evaluering:

- Hva mener studentene om gjennomføringen av undervisningen?

Studentene uttrykker generelt et behov for bedre samkjøring mellom instruktørene/ansatte. Flere opplever å få ulike eller motstridende svar på de samme spørsmålene, noe som skaper usikkerhet rundt faglige vurderinger, prosedyrer og forventninger. Det etterlyses større derfor bedre enighet mellom instruktører og andre involverte i undervisningen.

Et annet gjennomgående tema er kommunikasjon og organisering. Noen studenter beskriver undervisningen og klinikkdriften som uoversiktlig, med mangelfull oppfølging og uklare beskjeder. Flere opplever at informasjon og veiledning kan være utydelig, særlig i situasjoner hvor de trenger støtte eller avklaringer.

Studentene fremhever også behovet for mer individuell veiledning og tilbakemelding. Flere ønsker tettere oppfølging i den praktiske delen av emnet for å sikre faglig forståelse og trygghet i klinisk arbeid. Enkelte opplever at de får for lite tilbakemelding på egen utvikling og prestasjon.

Læringsmiljøet trekkes frem som et område med forbedringspotensial. Noen studenter beskriver møter med instruktører som lite støttende, med en kommunikasjon som kan virke irritert, streng eller lite respektfull. Dette kan påvirke motivasjon, mestringsfølelse og trygghet i læringssituasjonen. Samtidig viser tilbakemeldingene at studentene verdsetter veiledere som kommuniserer tydelig, respektfullt og konstruktivt.

Flere studenter kommenterer også organiseringen av klinisk undervisning. Det oppleves tidvis som lang ventetid på instruktørgodkjenning ved pasientbehandling, noe som fører til unødige avbrudd i behandlingsforløpet og frustrasjon både for studenter og pasienter.

Enkelte studenter har i tillegg gitt tilbakemeldinger på eksamensopplegget. Det uttrykkes at oppdelingen av eksamen i flere deler oppleves som belastende og repetitiv, og at dette har bidratt til økt stressbelastning i en periode med flere samtidige vurderingssituasjoner.

Oppsummering av studentenes innspill:

- Har studentene forslag til tiltak og forbedringer?

Studentene uttrykker et tydelig ønske om mer praktisk trening og ferdighetsutvikling før de møter pasienter i klinikken. Flere etterlyser mer tid på ferdighetssenteret, flere øvingsmuligheter og mer demonstrasjon av kliniske prosedyrer i reelle situasjoner. Noen opplever at det forventes at de behersker prosedyrer de har fått begrenset anledning til å øve på.

Et gjennomgående tema er behovet for bedre samkjøring mellom instruktører og øvrige ansatte (tannhelsesekretærer). Studentene opplever at informasjon og veiledning til tider er motstridende, og etterlyser større enighet om metoder, rutiner og forventninger.

Mange kommentarer omhandler også informasjon og kommunikasjon. Studentene opplever at informasjon om endringer i undervisningsopplegg, blant annet ved stengte stoler, ofte kommer sent eller først etter gjentatte forespørsler. Flere beskriver informasjonsflyten som utilstrekkelig og ønsker tydeligere og mer forutsigbar kommunikasjon.

Videre fremheves behovet for mer individuell veiledning. Studentene opplever at de er på ulike faglige nivåer og har ulike behov for oppfølging, spesielt i forbindelse med klinisk pasientbehandling.

Noen studenter peker også på utfordringer knyttet til læringsmiljøet i klinikken. Det beskrives situasjoner hvor kommunikasjonen fra enkelte instruktører oppleves som lite støttende, med høye krav og til dels lite respektfull fremtoning. Dette kan føre til at studenter kvier seg for å stille spørsmål eller be om hjelp. Samtidig fremheves det at veiledning gitt på en trygg, respektfull og konstruktiv måte bidrar til bedre læring og forståelse.

Din samlede vurdering, inkl. forslag til forbedringstiltak

Studentenes tilbakemeldinger viser flere områder hvor emnet kan videreutvikles. Det er særlig ønskelig med økt individuell veiledning og oppfølging i den kliniske undervisningen. For å styrke veiledningskompetansen arbeides det med at alle ansatte skal gjennomføre pedagogisk opplæring, noe som forventes å bidra til mer ensartet og studenttilpasset veiledning. I tillegg er det innført Dyade (Par-praksis). Par-praksis skal hjelpe studenten med tilbakemeldingskompetanse. Vi opplever ofte at studenter ikke har tilbakemeldingskompetanse og opplever alt som kjeft eller lite respektfulle tilbakemeldinger.

Flere studenter etterlyser bedre tilgang til instruktørstøtte i klinikken. Dette er et område som påvirkes av ressurs- og kapasitetsutfordringer. Antall studenter og klinisk aktivitet har økt over tid, samtidig som veiledningsressursene i stor grad har vært uendret. For å kunne tilby tettere oppfølging og redusere ventetid på klinikken vil det være behov for økte ressurser. Par-praksis kan være et tiltak for å håndtere kapasitetsutfordringer i klinikken. Samtidig viser erfaring at denne organiseringen ofte krever økt veiledningsinnsats fra instruktørene, da to studenter skal følges opp samtidig og sikres et tilfredsstillende læringsutbytte. Dette kan medføre et økt behov for veiledningstid og dermed større belastning på de tilgjengelige ressursene.

Studentene har også gitt tilbakemeldinger på eksamensstruktur og arbeidsbelastning. Dette vil inngå i det pågående arbeidet med utvikling av ny studieplan, som etter planen ønskes å implementeres fra høsten 2027. Målet er å sikre en hensiktsmessig sammenheng mellom læringsutbytte, undervisningsformer og vurderingsordninger samt bedre organisering av hele studieoppbyggingen.

Når det gjelder klinisk undervisning, ønsker studentene mer praktisk trening før møte med pasienter. Det vil derfor vurderes om studentene i større grad kan øve på hverandre og

arbeide mer med praktiske ferdigheter før pasientbehandling starter, slik at kliniske rutiner, arbeidsflyt og prosedyrer er bedre innarbeidet.

Flere studenter etterspør også tydeligere og mer forutsigbar informasjon. Det er viktig å se disse tilbakemeldingene i lys av de spesielle utfordringene som oppstod våren 2026, da problemer med vannkvaliteten førte til at flere behandlingsstoler måtte stenges.

Situasjonen var ofte uforutsigbar, og informasjonen som var tilgjengelig for ansatte og studenter endret seg fortløpende. Dette gjorde det utfordrende å gi presis og langsiktig informasjon om undervisningsopplegg og klinisk aktivitet.

Forbedringstiltak:

1. **Styrke samkjøring og kommunikasjon mellom instruktører** (I dag arbeider vi med månedlige kalibreringsmøter med alle ansatte på seksjonen)
2. **Øke kvaliteten på veiledning og tilbakemeldinger**
3. **Videreutvikle den kliniske opplæringen**, mer praksis trening
4. **Sikre tydeligere, tidligere og mer forutsigbar informasjon** (også organisatorisk)
5. **Videreutvikle læringsmiljø**, gjennom arbeid med et støttende og respektfullt læringsmiljø.